

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2012 στην υπόθεση T-334/10·
- 2) να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 12ης Μαΐου 2010 στην υπόθεση R 924/2009-1·
- 3) να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα ενώπιον του Δικαστηρίου, του Γενικού Δικαστηρίου και του τμήματος προσφυγών δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της αναιρεσιούσας·
για την περίπτωση που η Vermor Salmon GmbH συμμετέχει ως παρεμβαίνουσα στη δίκη, ζητείται περαιτέρω
- 4) η παρεμβαίνουσα να καταδικαστεί στα δικά της δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2012 πρέπει να αναιρεθεί, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο, υποπίπτοντας σε πλάνη περί το δίκαιο, παρανόησε την έκταση της εξετάσεως στην οποία πρέπει να προβεί το τμήμα προσφυγών στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής σύμφωνα με τα άρθρα 63, παράγραφος 1, και 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την αρχή της λειτουργικής συνέχειας μεταξύ των οργάνων του ΓΕΕΑ και αγνόησε ότι ακόμη και ρητώς υποβληθείσες αιτιάσεις δεν μπορούν να αποδεσμεύσουν το τμήμα προσφυγών από την υποχρέωσή του να εξετάσει την προσβαλλόμενη απόφαση διεξοδικώς, από ουσιαστικής και νομικής απόψεως.

Το Γενικό Δικαστήριο στηρίζει την απόφασή του, εν τέλει, στη διαπίστωση ότι το ζήτημα της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος αποτελεί ειδικό προκριματικό ζήτημα, το οποίο δεν πρέπει κατ' ανάγκη να εξετάζεται από το τμήμα προσφυγών. Ως προς το σημείο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε ότι αυτό το ζήτημα μαζί με την απαίτηση αποδείξεως της νόμιμης χρήσεως καθίσταται συστατικό μέρος της διαδικασίας ανακοπής και ως τοιούτο υπόκειται στην εξέταση του τμήματος προσφυγών.

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένως τις γενικές αρχές για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο καθοδηγήθηκε κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των σημείων από το διδάγμα της κοινής πείρας ότι ο καταναλωτής επηρεάζεται περισσότερο από την αρχή μιας λέξεως απ' ό,τι από τα λοιπά συστατικά μέρη του σήματος, χωρίς να εξετάσει αν το εν λόγω διδάγμα κοινής πείρας δύναται να εφαρμοσθεί στην προκειμένη περίπτωση.

Πέραν αυτού, το Γενικό Δικαστήριο δεν αξιολόγησε επαρκώς τον πραγματικό ισχυρισμό της αναιρεσιούσας όσον αφορά την ομοιότητα των προϊόντων. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τις διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών χωρίς να επανεξετάσει την ορθότητά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Σεπτεμβρίου 2012 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 3 Ιουλίου 2012, στην υπόθεση T-27/12, Marcuccio κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: C. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 3ης Ιουλίου 2012, επί της υποθέσεως T-27/12
- κυρίως: να υποχρεώσει το Δικαστήριο να καταβάλει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσιών σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας και να δεχθεί το σύνολο των αιτημάτων του αναιρεσιόντος, άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως, όπως εκτίθενται στο κείμενο του δικογράφου της πρωτοδίκως ασκηθείσας αγωγής.
- Επικουρικώς: να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη στερείται προδήλως οποιαδήποτε αιτιολογίας, έχει παράλογο χαρακτήρα και ενέχει παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη χαρακτηρίζοντας πλείονες εκ των επιστολών του αναιρεσιόντος προς τον πρώτο γενικό εισαγγελέα του Δικαστηρίου ως αιτήσεις επανεξετάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 256, (παράγραφος 2), δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.